

dernisering af proceduren for fredningsnævnenes og overfredningsnævnets sagsbehandling.

De nærmere administrative og økonomiske konsekvenser for henholdsvis de statslige og de kommunale myndigheder er nedenfor gennemgået, idet det anvendte beregningsgrundlag indledningsvis er angivet.

Beregningsgrundlaget. Administrationsudgifterne er vurderet ud fra de nødvendige ændringer i personalebehovet, både med hensyn til akademiske sagsbehandlere, såsom arkitekter, landinspektører, forstkandidater, biologer og jurister, og med hensyn til kontorfunktionærer, tekniske tegnere og skovteknikere, i det følgende benævnt funktionærer.

Det skal understreges, at der til skønnet over personalebehov og udgifter for så vidt angår amtskommunerne er knyttet det forbehold, at de enkelte amtsråd på grundlag af udviklingen selv afgør, hvor mange stillinger, der skal placeres i de amtskommunale fredningsadministrationer, udover stillingen som amtsfredningsinspektør eller tilsvarende stilling, der skal oprettes i medfør af forslaget § 1, nr. 37 (§ 65 c).

Skønnet over omfanget og karakteren af de regionale og centrale fredningsopgaver er generelt baseret dels på en vurdering af de nye arbejdsopgaver, som er knyttet til lovforslagets bestemmelser, dels på erfaringerne fra det hidtidige fredningsarbejde.

Til brug for en belysning af sagsmængden og de arbejdsmæssige belastninger, de enkelte sagskategorier indebærer, har fredningsstyrelsen indhentet en række oplysninger fra sekretariatene for fredningsplanudvalgene i henholdsvis Århus og Nordjyllands amt. Ved beregningerne af amtskommunernes ressourcebehov er der taget hensyn til, at de to nævnte udvalg i henseende til størrelse og sagsantal ligger over gennemsnittet.

De nedenfor angivne overslag er i øvrigt baseret på, at såvel fredningsstyrelsen som den amtskommunale fredningsforvaltning både med hensyn til overførte og nyttilkomne opgaver vil være fuldt udbygget fra lovens forventede ikrafttræden den 1. januar 1979.

3.1 Statslige opgaver.

3.1.1. Status.

Størstedelen af de statslige opgaver på fredningsområdet blev ved miljøministeriets strukturomlægning i 1975 samlet i fredningsstyrelsen. Dette skete ved miljøministeriets bekendtgørelse nr. 542 af 27. oktober 1975.

Siden 1969 er der ikke foretaget en samlet gennemgang af fredningssektorens opgaver, struktur og bemanning. En påbegyndt udbygning af fredningssektoren blev i begyndelsen af 1970'erne sat i bero på en række uafklarede spørgsmål i forbindelse med fredningsmyndighedernes opgaver og fredningsområdets administrative struktur. I 1975 bevilgedes 12 midlertidige stillinger, heraf 10 i fredningsplanudvalgenes sekretariater, men da dette skete mod kompenserende besparelser på kontoen for fremmede tjenesteydelser, har fredningssektorens ressourceforbrug reelt været fastfrosset i perioden siden 1971.

Baggrunden for denne fastfrysning har som nævnt været manglende afklaring af en række grundlæggende spørgsmål i forbindelse med fredningssektorens opgaver, lovgrundlag og opbygning.

I 1975 blev rammerne for en hensigtsmæssig og rationel central administration af fredningsopgaverne skabt med etableringen af fredningsstyrelsen.

I 1976 blev forvaltningen af de i rekreativt øjemed erhvervede arealer overført fra fredningsstyrelsen til skovstyrelsen, og der tilrettelagdes en arbejdsdeling vedrørende disse arealers planlægning mellem de to styrelser.

Endelig vil en nedlæggelse af fredningsplanudvalgene afklare det væsentligste udestående spørgsmål, nemlig tilrettelæggelsen af den regionale fredningsadministration.

Der må herefter skønnes at være grundlag for en bredere, sammenhængende vurdering af det administrative system og ressourcebehovene på naturfredningsområdet. I denne vurdering er ikke inddraget det kulturhistoriske område, dels fordi indholdet og administrationen af naturfredningslovens kap. VII, der omfatter beskyttelsen af de jordfaste fortidsminder, ikke ændres ved lovforslaget, dels fordi bygningsfredningsloven står over for en snarlig revision.

Udgangspunktet for vurderingen må være styrelsens nuværende opgaver og bemanning på naturfredningsområdet. Siden 1971 er en række nye opgaver således blevet pålagt fredningssektoren, og der har været en vækst i sektorens opgaver i øvrigt.

En ny opgave er således placeringen af ansvaret for friluftslivsspørgsmål i fredningsstyrelsen. Også gennemførelsen af planlovsreformen har medført nye opgaver for fredningssektoren med udarbejdelse af bidrag til denne sammenfattende planlægning.

Andre opgaver, der har været i vækst, er knyttet til godkendelsen af en række anlæg i det åbne land, hvor en hensyntagen til de fredningsmæssige